

موزه‌ی آبگینه:

تهران- خیابان امیرکبیر- خیابان سی تیر - پلاک ۵۵
ساعت کار: نه صبح تا پنج عصر تلفن: ۴-۱۵۳۱۰۸۱۶۷۱
موزه به جز روزهای تعطیل و دوشنبه‌ها باز است.

به تماشای موزه‌ی آبگینه

..... روی د

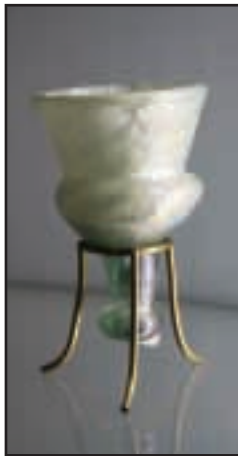
این‌جا پر از ظرف‌های شیشه‌ای (آبگینه) است. ظرف‌هایی شیشه‌ای که ایرانیان، قرن‌ها پیش ساخته‌اند. شیشه‌های عطردان، ظرف‌های بلور برای غذا، بطری‌های شیشه‌ای، کاسه‌ی بلوری، حتی‌النگوی شیشه‌ای و... ظرف‌های شیشه‌ای رنگی، زیبایی مخصوصی دارند. این زیبایی را فقط باید از نزدیک ببینید. بنابراین یک روز به همراه خانواده، به تماشای موزه‌ی آبگینه بروید. این ظرف‌ها و اشیای شیشه‌ای، در «عیلام» قدیم، پیدا شده‌اند. یعنی جنوب و جنوب غربی ایران آن زمان. شیشه‌های قدیمی، مثل شیشه‌های امروزی ما، صاف و شفاف و بی‌رنگ نبوده‌اند. در قدیم جنس شیشه‌ها طوری بوده که امکان بی‌رنگ کردن آن نبوده است. هر چه داخل تالارهای ساکت و کوچک موزه‌ی آبگینه را گشتیم شیشه‌ی بی‌رنگ پیدا نکردیم. همه جا پر بود از شیشه‌های شیری و آبی رنگ. اگر بچه‌های دوره‌ی هخامنشیان، ساسانیان و اشکانیان با توشان این شیشه‌ها را می‌شکستند امکان نداشت امروز این آثار زیبا را ببینیم! البته در این موزه بیشتر آثاری که قبلاً شکسته بوده‌اند، تکه چسبانی شده‌اند.

دانش آموز

اسفند ۱۳۸۹
شماره‌ی ۶

پزشکان ایران باستان و شیشه

وقتی از طبقه‌ی دوّم موزه بازدید می‌کردم، متوجه شدم در یکی از ویتترین‌های داخل این تالار شیشه‌های عجیبی وجود دارد. آن‌جا وسایلی شبیه لوله‌های آزمایش گذاشته بودند. این‌ها ظرف‌های آزمایشگاهی قدیم بوده‌اند. این وسایل نشان می‌دهد که ایران در ساختن شیشه، کشور پیشرفته‌ای بوده است.

چه کسانی از ظرف‌های شیشه‌ای استفاده می‌کرده‌اند؟

به خاطر سخت بودن نگاه‌داری از ظرف‌های شیشه‌ای، فقط افراد ثروتمند از آن‌ها استفاده می‌کرده‌اند. در میهمانی‌های سلطنتی، بیشتر از تنگ‌های آبگینه استفاده می‌شده است. این ظرف‌ها در جشن‌ها استفاده‌ی زیادی داشته‌اند.

شطرنج هخامنشیان

اولین ظرف‌های شیشه‌ای جهان، حدود پنج هزار و پانصد سال قبل در مصر ساخته شده‌اند. مصریان باستان شیشه‌گران بی‌نظیر و برجسته‌ای بوده‌اند. شیشه‌های قدیمی، نور را از خود عبور نمی‌دادند. به خاطر همین، آن‌ها را به صورت رنگی می‌ساختند.

عمر شیشه در کشور ما به حدود سه هزار و چهارصد سال قبل می‌رسد. مهره‌های سیاه و سفید شیشه‌ای دوره‌ی هخامنشیان، بسیار معروف است.

ساخت شیشه

مهم‌ترین ماده‌ی تشکیل دهنده‌ی شیشه سیلیسیوم است. در قدیم و حتی حالا ساخت ظرف‌های شیشه‌ای به صورت دستی، خیلی سخت است. آن‌ها با لوله‌ای فلزی، شیشه‌ی مذاب را از کوره در می‌آوردند و در آن لوله فوت می‌کنند. وقتی که شیشه‌ی مذاب به حجم دلخواه رسید، آن را می‌برند و به آن شکل می‌دهند. البته با وسایلی شبیه قیچی و انبر.

